

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۱/۰۲

محمد انور آختر

له کوره بهر، د بنخو کار کول په شریعت

په نړۍ کې د هر ساکنین لپاره اړینه ده چې د خپل ژوند د بقا په موخه کار او زیار وکالی، هر ژوندي مخلوق ته الله تعالی د هغه د خلقت او څرنګوالي په نظر کې نیولو سره ور پوهه ورکړي ده تر څو د ځان او بچیانو د مرولو په موخه هڅې وکړي، دا ډول هڅې او کوښښ د هر ساکنین په فطرت کې نغښتي دي چې یوه بېلګه یې داسې ده: که یوې (کورګرې) چرګې ته د پتکې (مرغ آبی) او چرګې هګې ورلاندې شي وروسته له شلو ورځو، له هګیو د چرګې چرګوري او د پتکې بچیان (پتکې) راوځي، دا دواړه مختلف مخلوق په هغې کورګرې چرګې پسې د ځان مرولو په موخه ځغلي خو کله چې د پتکې بچیان د لومړي ځل لپاره اوبه وويني، پرته له کومې ښوونې څخه له چرګې او چرګورو جدا او اوبو ته ورګډیږي تر څو په اوبو کې خپل خوراک ولټوي او ځانونه ماره کړي چې دا د پتکې د بچیانو د زیار ایستلو فطري جوړښت دی.

خو د نورو ټولو ساکنینو په پرتله انسانانو (ښځینه او نارینه) ته لوی څښتن لوی مقام او پراخه پوهه ورکړي ده چې د خپلې پوهې پر بنسټ په ښه توګه کار کولی شي چې له امله یې په آسمان، اوبو او وچه کې خپلو موخو ته په اسانۍ سره رسېدلی شي، په دې هکله الله (ج) فرمایي:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾
ژباړه: «دا زموږ پېرزوینه ده چې بنی آدم ته مو لویې ورکړه، په وچه او لمده کې مو سپرلی ورکړي او له پاکو څیزونو مو روزي ور په برخه کړه او پر خپلو زیاترو مخلوقاتو مو ښکاره لوړتیا وروښله.» (اسراء: ۷۰)

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
ژباړه: «په حقیقت کې موږ انسان په ډېره ښه بڼه پیدا کړ.» (التین: ۴)

پورته مبارکو آیتونو کې سربېره د انسان پر لویۍ چې الله تعالی ورکړي ده، هغه ته یې روزي هم ورکړي ده، د روزی ورکړه داسې نه ده لکه په جنت کې چې تیار په تیاره چې څه ډول خواړه وغواړي په یوه لحظه کې درته حاضر شي، بلکې په دې نړۍ کې د انسانانو لپاره داسې روزي چمتو شوي ده چې د انسان د هڅو او کوښښ له امله تر لاسه کېدی شي چې دغه هدف ته د رسیدلو په موخه لوی څښتن انسانانو ته پوهه، لاس پښې، سترګې او نور غړي ورکړي دي چې په انسانانو کې طبعاً ښځې هم شاملې دي، ځینې ښځې د سربو په څېر د اړتیاوو له امله اړې دي له کوره بهر کار وکړي تر څو د ځان او خپلې کورنۍ د ژوند کولو اړین توکي ترلاسه کړي. په قرآن کریم، احادیثو او اسلامي تاریخ کې د بنخو د کار کولو ډېرې بېلګې شتون لري چې په اړه یې د قرآن حکیم څو آیتونه وړاندې کوو، لومړی د موسی (ع) هغه پېښه چې د مصر د فرعون له وېرې له مصر څخه تښتیدلې و او د مدین سیمې ته ورسېد، په هغه ځای کې یې د شعيب (ع) دوه لونه ولیدي چې د خپلو مېړو د اوبه کولو لپاره منتظرې وې او موسی (ع) مرسته ورسره کوي:

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدَرَ الرَّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾

ژباړه: «او کله چې هغه د مدین څاه ته ورسید، نو وېي لیدل چې ډېر خلک خپل څاروي اوبه کوي او له هغو څخه بېلې یوې خواته دوی ښځې خپل څاروي ایساروي، موسی له دغو ښځو څخه پوښتنه وکړه: تاسې ولې اندېښمني یاست؟ هغوی وویل: موږ خپلو څارویو ته تر هغو پورې اوبه نه شو ورکولای تر څو دغه شپانه خپل څاروي له دغه ځایه بوځي او زموږ پلار (شعيب) ډېر زیات سپین ږیری سړی دی. موسی د هغوی څاروي اوبه کړل. بیا یوې سیوري ته ولاړ او وېي ویل: پروردګاره! هره ښځه چې تا پر ما نازله کړي زه هغې ته اړ یم.» (القصص: ۲۳-۲۴)

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ

﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

ژباړه: «له هغو دوو ښځو يوه په شرم او حيا سره را روانه، موسى ته راغله او ويې ويل: زما پلار تا غواړي، تا چې زموږ څارويو ته اوبه ورکړي، د هغه اجرت درکوي. موسى چې کله هغه ته ورغی او خپله ټوله کيسه يې ورته واوروله نو هغه وويل: هېڅ مه وېرېزه اوس ته له ظالمانو څخه ژغورل شوی يې.» (قصص: ۲۵)

د موسى (ع) په دې کيسه کې ويښو چې د يو پېغمبر شعيب (ع) لونه ميري پيايي او شپني کوي، ځکه چې پلار يې سپين ږيري او ضعيف دی په کور کې بل څوک نه لري، اړي دي چې له سړيو جدا خپلي ميري اوبه کړي، بله دا چې موسى (ع) او د شعيب (ع) د لونو تر منځ خبرې کيږي او موسى (ع) مرسته کوي، ځکه خو ويلی شو چې: په هغه صورت کې چې ښځې په کور کې د کار سړي ونه لري، اړي دي چې په بهر کې کار وکړي او ښځې له سړيو سره د ښکې خبرې هم کولی شي چې په دې هکله د قرآن کریم د احزاب په سورت کې هم يادونه شوي ده.

د پېغمبر (ع) په زمانه کې ښځو د نبوي جومات په ورستيو صفونو کې لمونځونه کول او هم يې د اختر په لمونځونو کې د پېغمبر (ص) په غوښتنه گډون درلود، د دا ډول عبادت په اړه په قرآن کریم کې مؤمنانو ته يادونه شوي ده چې کله د جمعي د لمانځه اذان واورې نو خپلي بوختياوې پرېږدي او لمونځ وکړئ، نو چې کله له عبادت څخه فارغ شئ په ځمکه کې د الله (ج) د رزق او روزی لاس ته راوړلو په موخه کار او هڅې وکړئ، په دې هکله الله تعالی مؤمنانو ته ويلي دي چې په مؤمنانو کې طبعاً ښځې هم شاملې دي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۗ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

ژباړه: «ای مؤمنانو! کله چې د جمعي لمونځ لپاره ږغ (اذان) وشي نو د الله د ذکر (لمانځه) خوا ته وځغلی او پېرل، پلورل پرېږدئ، دا ستاسې لپاره ډېره غوره ده که تاسې پوهېږئ. کله چې لمونځ ترسره شي نو په ځمکه کې خواره شئ او د الله فضل ولټوئ او د الله ډېر ډېر يادونکي اوسئ، بنايي چې تاسې ته بری په برخه شي.» (الجمعة: ۹-۱۰)

د رسول الله (ص) او له هغه راوړسته ښځو ډول، ډول تجارتونه کړي چې له هغو څخه، ام مندر بنت قيس، خجروي (خرما) پلورلي، اسماء بنت مخرمه بن جندل له يمن څخه عطرونه راوړل او په مدينه کې يې پلورل، هند بنت عتبېه او خديجه (رض) بنت خويلد چې د پېغمبر (ص) لومړنۍ ميرمن وه له بهره يې توکي واردول. (<http://eprc.sbu.ac.ir/fa/ArticleView.html?ItemID=95130>)

تجارت چې په اسلام کې يوه سپېڅلي دنده ده له دې امله په هر مهال کې ښځينه او نارينه ته اجازه ورکړی شوي ده چې تر سره يې کړي تر دې چې الله تعالی د حج د مراسمو د ادا کولو پر مهال هم د تجارت اجازه ورکوي فرمايي:

﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾
ژباړه: «او که له حج کولو سره تاسې د خپل رب د فضل (مال گټلو) په لټه کې هم شئ نو باک نه لري.» (بقره: ۱۹۸)

وايي چې د رسول الله (ص) پر مهال او د حضرت عمر (رض) د خلافت په وخت کې ښځو د ښار مالي چارې ترسره کولې. حضرت عمر (رض) د عبدالله لور شفاء د ښار د مالي چارو مسؤله (حسبه) ټاکلې وه. د ابن حزم او طبري او ماوردي قول همدا دی او په الاستيعاب کې هم راغلي دي چې [په مکه کې د پېغمبر (ص) پر مهال] سمره د نهيك اسدي لور د ښار د مالي چارو مسؤله ټاکل شوي وه، هغه به په ښار کې گرځېدله، امر او نهی به يې ترسره کول، دُره به يې به لاس کې وه چارې يې سمبالولې او په دې توگه يې خپل مسؤليت په جدي توگه ترسره کاوه.» (<https://dinfile.ir/product>)

دا ډول خدمت کونکي ښځې او سړي چې خلک له بدو منع کوي قرآن کریم داسې راپېژندلي دي:
﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
ژباړه: «مؤمنان نارينه او مؤمنانې ښځې دا ټول د يو بل دوستان دي، په ښو چارو امر او له بدو څخه منع کوي.» (توبه: ۷۱)

ښځو له رسول الله (ص) سره څنگ په څنگ په جگړو، هجرت او نورو چارو کې فعاله برخه اخيستي ده چې په قرآن عظيم او د پېغمبر (ع) په ډېرو صحيحو حديثونو کې يې يادونه شوي ده، د قرآن کریم د عمران سورت، ۱۹۵ آيت شريف د شان نزول په اړه په کابلي تفسير او د ابن کثير په تفسير کې راغلي دي: «ام سلمه (رض) رسول الله (ص) ته عرض وکړ: يا رسول الله! په قرآن کې زموږ د ښځو د هجرت او نورو حسنه اعمالو په اړه هېڅ ذکر نه دی راغلی. نو د هغې ځواب په دې آيت سره ورکړی شو.»

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْبِينَ هَاجِرُوا وَأُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾

ژباړه: «د هغوی رب د هغوی غوښتنه ومنله، ویې فرمایي: زه ستاسې د هېڅ یوه عمل نه ضایع کوم، که نارینه وي که ښځینه، تاسې ټول ځینې د ځینو له جنسه یاست، له دې امله کومو خلکو چې زما په خاطر خپل وطن پرېښود او له خپلو کورونو وایستل شول او زما په لار کې وخورول شول او جگړه یې وکړه، د هغو ټول گناهونه به زه وپشم او هغوی به داسې باغونو ته ننباسم چې تر هغو لاندې به ویالې بهیږي، دا د الله په وړاندې د هغو مکافات دي او ډېره غوره جزا له همدې الله سره ده.» (عمران: ۱۹۵)

د ښځو ونډه په جگړو او له مؤمنانو سره په غونډو او نور ښو چارو په اړه ډېر حدیثونه شتون لري چې په یو حدیث کې له حفصې (رض) څخه روایت دی چې وایي: مور پیغلې به په اخترونو کې عیدگاه تلوو څخه منع کېدلو، یوه ښځه د بني خلف قصر ته راغله د خپلې خور نه یې دا خبره نقل کړه ویې ویل چې زما د خور خاوند په دولسو غزاگانو کې د نبی کریم (ص) سره جهاد کړی ؤ او شپږو غزاگانو کې زما خور د هغې سره وه، هغې وویل چې مور به د زخمیانو درملنه کوله او د ناروغانو خدمت به مو کولو. یو ځلې زما خور د نبی (ص) څخه پوښتنه وکړه چې مور کې له چا سره پرونې نه وي نو هغې بهر وتلو کې څه گناه شته؟ رسول الله (ص) وفرمایي: «د هغې ملگرې ته په کار دي چې هغه په خپل پرونې کې پټه کړي او هغې ته په کار دي چې د خپر په کارونو کې ونډه واخلي او د مسلمانانو سره په بلل شویو مجلسونو کې گډون وکړي.»

څه وخت چې ام عطیه راغله نو ما هغې ته وویل چې آیا تا د نبی (ص) نه په دې باره کې څه اوریدلي دي؟ هغې وویل چې هو، زما پلار دې ترې قربان شي، ما له نبی (ص) څخه اوریدلي دي: «په پرده کې ځوانې نجونې، محبې ښځې او حیاضې ښځې بهر وتلې شي او د خیر خواهي په چارو کې له مؤمنانو سره په بلل شویو مجلسونو کې گډون کولی شي، یوازې حیاضې ښځې دي د لمونځ نه جدا وي.»

حفصه (رض) وایي: ما وویل چې آیا حیاضې ښځې دي هم شرکت وکړي؟ نو هغه وویل: آیا حیاضې ښځې په عرفه کې نه حاضرېږي او په فلاني، فلاني ځای کې گډون نه کوي.» (صحیح بخاري، حدیث شمېره ۳۲۴)

په قرآن کریم کې له کوره بهر د ښځو د کار نه کولو او په کور کېناستلو په تړاو کوم احکام نه دي راغلي یوازې د احزاب سورت په ۳۳ آیت کې د پیغمبر (ع) د میرمنو په هکله یادونه شوي ده چې ځینې فقهیان یې پر عامو ښځو پلي کوي او په کور یې کېنوي چې په اصل کې نوموړی آیت په څرگند ډول د پیغمبر (ع) د میرمنو په تړاو نازل شوی دی، نه د عامو ښځو په تړاو، له دغه آیت څخه وروسته بل آیت راځي او د پیغمبر (ص) میرمنو ته وایي چې تاسې د نورو عامو ښځو په څېر نه یاست:

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾

ژباړه: «په خپلو کورونو کې مېشتې اوسئ او د تېر جاهلي دوران غونډې سینگار کړي او بې ستره مه گرځئ. لمونځ قایم کړئ، زکات ورکړئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ. الله دا غواړي چې ستاسې نبوي کورنۍ څخه چټلي ایسته کړي او تاسې په پوره ډول ستره کړي.» (احزاب: ۳۳)

﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِن اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقَلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾

ژباړه: «ای د پیغمبر مېرمنو! تاسې د عامو مېرمنو غونډې نه یاست. که تاسې له الله څخه وېرېږئ، نو په داسې لهجه خبرې مه کوئ چې د زړه په خرابۍ اخته سړي (نامشروع) تمه پیدا کړي، بلکې سمې، غوره او څېړې خبرې کوئ.» (احزاب: ۳۲)

د رسول الله (ص) میرمنو له هغه سره په ډېرو جگړو کې برخه اخیستې ده چې په جگړو کې گډون ډېر سخت او لوی کار دی خو د پیغمبر (ص) له وفات وروسته هم د ده میرمنې عایشې (رض) د جمل د جگړې مشري کړې ده او د حضرت عمر د خلافت پر مهل د پیغمبر (ع) میرمنې د حج ادا کولو په موخه هم مکې ته سفرونه کړي دي. په دې بنسټ ویلی شو چې د رسول الله (ص) د میرمنو په کور کېناستل په یو خاص زمان او ځانگړي حالت پورې اړه درلوده، نه دا چې تل عمر دې په کور کې بندي پاتې شي.

زموږ په گران هېواد کې چې اوسمهال بې گناه نجونې او ښځې، ښوونځیو او پوهنتونونو ته نه پرېښودل او په کور کېنول شوي دي دا عمل له شریعت سره په ټکر کې دی، په کور کېنول (بندي کول) د زناکارو ښځو د سزا په څېر عمل دی قرآن فرمایي:

﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِن نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنكُمْ فَإِن شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾

ژباړه: «ستاسو له ښځو څخه چې څوک بدلمني وي پر هغو باندي ستاسې څخه څلور شاهدان ونیسئ او که څلور کسان شاهدي ووايي نو هغوی په کورونو کې بندیانې کړئ تر هغه پورې چې هغو ته مرگ راشي یا الله د هغو لپاره څه لاره برابره کړي.» (نساء: ۱۵)

امارت چارواکي وایي په بهر کې د ښځو د کار کولو له امله فتنه رامنځ ته کېږي، که احياناً د دوی دا خبره سمه وي د حکومت دنده ده چې هغه اړمنې ښځې چې په کور کې د نفقي د گټلو سړي نه لري، په بهر کې د کار کولو داسې

شرایط رامنځ ته کړي چې له یوې خوا د فتنو مخه ونیول شي او له بل پلوه بنځي کار وکړای شي، مور تولا پوهیږو چې اسلام تر ټولو ادیانو آسان او بهترین دین دی مور باید د هر ډول سختیو څخه د آسانی پر لور وخوځیږو، نن چې کوم سخت حالات پر افغان ولس راغلي دي باید چې له پوهې کار واخیستل شي خپل ناوړه حالت په خپله بدل کړو: «الله د یو قوم حالت نه بدلوي تر څو چې هغوی په خپله خپل حالت بدل نه کړي.» ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (رعد: ۱۱)

امارت چارواکو ته لازمه ده د بنځو د زده کړو او کار کولو په هکله وړ دریځ غوره کړي، په دا ډول کړنو باندې د اسلام دینمنانو ته موقع په لاس ورځي چې د اسلام د سپیڅلي دین پر خلاف ناوړه او تباها کونکې تبلیغ وکړي او نړیوال له اسلام څخه متنفر کړي، چارواکي دې د اسلامي امارت تاریخ د سقاوي غلو په څېر (چې زده کړې یې بندې کړي او په خپله په اودس نه پوهېدل) بندنام نه کړي. چارواکي دې د قرآن عظیم پر دې بنوونو باندې عمل وکړي چې الله تعالی زموږ ستر پیغمبر (ص) ته ویلي دي:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾

ژباړه: [ای پیغمبره (ص)!] «دا د الله لوی رحمت دی چې ته د دې خلکو لپاره ډېر نرم خوښه جوړ شوی یې، که داسې نه وای او ته توند خوښه او سخت زړی وای، نو دا ټول به ستا له شاوخوا څخه خواره شوي وای. د دوی خطاوي وپېښه، د دوی لپاره بښنه وغواړه او د دین په چارو کې هغو ته هم په مشوره کې برخه ورکړه، بیا چې ستا اراده پر کومه رایه ټینګه شي نو پر الله توکل وکړه. د الله هغه خلک خوبښیږي چې د هماغه په ډاډینه کار کوي.» (عمران: ۱۵۹)

نېټه: ۱۱/۱۰/۱۴۰۱ ل.

پای